

administratio Bei bør omgaa en Lov eller træffe Foranstaltninger, der ikke ere i Overensstemmelse med Loven, som jo har henlagt Ordningen af den Slags Sager under Amtsraadets Resport. Det er Grunden, hvorfra jeg lige overfor dette Forhold har udtalt mig med Forbehold. — Jeg kan ikke være enig med den ærede Ordfører i den Parallel, han i Spørgsmaalet om, hvad der er kalkulatorisk og ikke kalkulatorisk, drog imellem det Tilfælde, at der er bevilget en Sum til Indtælbelse af et bestemt Antal Mandstak, og det Tilfælde, der foreligger paa Finantslovsforlaget's § 6; jeg kan ikke erkjende, at der er nogen Parallel mellem de to Tilfælde. Det er ganske vist, at, naar der er givet Bevilling til Indtælbelse af et bestemt Antal Mandstak, kan der ikke indkaldes flere, end der er bevilget Penge til, men naar en bestemt Forretning skal holdes i Gang, kan man ikke sige, at den skal holdes i Gang, skjøndt Ministeren ikke er berettiget til at skaffe det fornødne Antal Funktionærer, naar de, der ordinert ere ansatte, enten ikke ere tilstrækkelige eller forhindres ved Sygdom, eller berettiget til at anskaffe de Resvisiter, der ere fornødne, for at Forretningen kan holdes i Gang. Men det, jeg udtalte förrige Gang, jeg havde Ordet, var egentlig talt en Bemærkning om, at jeg ikke kunde tiltræde den Udtalelse, der findes under No. 23 i Betænkningen, at „hvor det større eller mindre Forbrug væsentlig er afhængigt af den paagjældende Administration's Sparfommelighe'd og Orden, kan Udvalget ikke erkjende denne Betegnelse“ — nemlig Betegnelsen: kalkulatorisk — „for at være rigtig“; thi den Omstændighed, at Administrationen paa dette Omraade ligesom paa andre Omraader er henvist til Sparfommelighe'd og Orden, kan ikke betage en Post Karakteren af at være kalkulatorisk, naar den iøvrigt er det. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om Læmestierne skal jeg kun sige, at den større Sum, der forlanges, dog ikke alene skyldes Hensynet til den Utilbøielighed, der maaste kunde være hos større Landeieendomsbesiddere til i længere Tid at have den Uleilighed — thi Uleilighed er det unegtelig — at faae Forsøg anstillede i deres Lokaler. Det er ikke det Hensyn alene, der har gjort, at man ønsker en større Sum, for at Forsøgene kunde tilendebringes i kortere Tid. Lægger man nemlig Vægt paa Resultatet af Forsøgene, maa det ogsaa have en ikke ringe Betydning at faae dem tilendebragte saa hurtigt som muligt, for at man saaledes ogsaa desto hurtigere kan komme

til at benytte de gjorte Erfaringer. Jeg tror imidlertid ikke at feile, naar jeg siger, at der fra Docent Fjord er i Vente en ydeligere Motivering af de Grunde, hvorpaa han støtter sin Formening om, at det vilde være i høi Grad ønskeligt, om Rigsdagen maatte være tilbøielig til at bevilge det hele Beløb, han har fordret, Grunde, som formodentlig ville supplere dem, der allerede foreligge, og jeg skal derfor ikke nu udtale mig videre om Sagen. Jeg har ikke vidst, at Bevillingen af den hele Sum til det veterinnære Sundhedsraad skulde et Ønske om at faae det hele Forhold omordnet. Smidlertid naar det er Tilfældet, som jeg nu hører, skal jeg ganske vist deraf tage Anledning til at tænke paa, hvorledes dette Forhold kan omordnes, idet jeg dog forbeholder mig nærmere Udtalelser om, i hvilken Retning det er, at det ærede Udvalg ønsker Forandring; men jeg vil saa til Gjengjæld bede det ærede Udvalg vise mig den Smøbekommen for indeværende Aar at bevilge den Sum, som er nødvendig, for at Forretningen, saaledes som den nu er ordnet, kan drives uden alt for overdreven Besvær for den Mand, som staaar i Spidsen for det veterinnære Sundhedsraad. Jeg ser ikke, at det reelt taget har nogen stor Betydning, om Procenterne til Bygningsinspektørerne ere beregnede i Regnskabet eller i Overflaget; reelt have de faaet dem, og reelt har altsaa den paagjældende Bygningsinspektør, som har faaet de Procenter, der har været saa meget Tale om, ikke forbrugt Mere til Tilsyn eller til uforudsete Udgifter end de andre. Ved Spørgsmaalet om Nedsettelse af Driftsudgifterne til Jernbanerne anførte jeg allerede i mit sidste Foredrag, at Bevillingen ikke blot forlangtes, fordi man ønskede at foretage flere Reparationer, men ogsaa, fordi Tiden dertil nu er i høi Grad beleilig — altsaa et økonomisk Hensyn, — idet baade Materialerne nu ere ualmindelig billige, og det er let at skaffe sig det fornødne Antal Arbeidere, hvortil jeg maaste endnu kan sige Ønsket om at beskæftige disse. Jeg har ikke sagt, at jeg ønskede at standse Udviklingen af de i Gang værende Forbedringer af det meget omtalte Landpostvæsen. Jeg har tværtimod sagt, at jeg troede, at man for det indeværende Aar kunde lade det bero ved de Forbedringer, som vare stillede i Udsigt, og ved de givne Bevillinger, og at man senere kunde gaa videre. Men min Grund til ikke at ville gaa ind paa en Lønning af Udvekslerne er den, at jeg ikke tror, at denne Foranstaltning leder til en virkelig